

ведици. Господь отговорилъ, че ѿще пощади града, ако ся
намѣрятъ въ него само десять праведницы.

ГЛАВА XII.

Содомъ и Гоморра.

Два Ангела, като два странника, влѣзли въ Содомъ при-
вечеръ. Лотъ сѣдѣлъ прѣдъ градскы-тѣ врата, видѣлъ гы, че
влизатъ, иъ не знаилъ, кои сѫ. Той гы посрѣдишъ, поклонилъ
имъ ся до землѣ-тѣ и поканилъ гы да влѣзатъ да прѣношу-
ватъ въ кѣщж-тѣ му. „Нѣ“, отговорили Ангели-тѣ, „нынѣ ѿще
прѣнощуваме на улицѣ-тѣ.“ Но Лотъ гы молилъ тѣй убѣди-
телно, чо-то найпослѣ ся съгласили. Той гы хубаво паго-
стиль. Кога дошло времѧ да си легнѣтъ да спѣхтъ, градскы-тѣ
жители обиколили Лоту кѣщж-тѣ, и искали да имъ даде онъя
странница, които были дошли у него. Лотъ излѣзъ вънъ
прѣдъ народа и подирилъ подири себѣ врата-та, умолялъ гы
да не праватъ никакво зло на чужденцы-тѣ. Но жители-тѣ
Содомски кричали на него: „Ты си пришецъ между насъ и
искаши още да иы сѫднишъ!“ Съ тия думы ся спустнижли на
Лота, но Ангели-тѣ му подали рѣкѣ, вовели го въ кѣщи и за-
ключили врата-та. Тѣй ся избавилъ Лотъ отъ неистовство-то
на жители-тѣ Содомски, на които нападижа слѣпота и не
могли да найджатъ врата-та на кѣщж-тѣ.

Тогава казали Ангели-тѣ Лоту: Нынѣ сме испратены отъ
Бога да истребимъ тойзи градъ: беззаконіе-то на жители-тѣ
му вопієтъ прѣдъ Господа.“ Кога хванжло да ся разбѣлява,
Ангели-тѣ взели Лота, женѣ му и двѣ-тѣ имъ дѣщери и из-
вели гы изъ града. „Нынѣ спасайте ся,“ казали Ангели-тѣ,
„не запирайте ся въ тѣсъ долинѣ, нѣ идете въ горы-тѣ и не
озирайте ся назадъ.“ — „Господи,“ казалъ Лотъ, „азъ нѣмамъ
силъ да дотекж до онъя горы; но ето тукъ близу лежи мъни-
чакъ градъ, не бывали да ся спасж въ него.“ — Ангель-тѣ му